

Người Lính Già Không Bao Giờ Chết...

Vũ Thanh Thủy & Dương Phục

Sáng sớm thứ tư, ngày 18 tháng tư – 2018, như thường lệ, lúc 5 giờ sáng tôi ngồi trước màn ảnh tivi để xem tin tức thời tiết và một vài tin tức thuộc “Breaking News” trước khi lái xe đến phòng gym. Trên màn ảnh hiện ra những chữ “Barbara Bush died at 92...”. Thật ra thì tôi không mấy sửng sốt vì biết Bà vừa từ trong bệnh viện về nhà cách nay chỉ ba bốn bữa vì Bà muốn về với gia đình trong những ngày cuối cùng của cuộc đời chứ không muốn chạy chữa thêm nữa. Không hiểu tại sao tôi có cảm tình đặc biệt với vị cựu đệ nhất phu nhân này. Nói một cách rất đơn giản là tôi thấy Bà hiền mặc dù chỉ thấy Bà trên tivi mà thôi. Mái tóc bạc trắng như cước cùng với da mặt nhăn nheo với nụ cười thật hiền hòa dễ mến khiến tôi thấy kính trọng Bà thêm. Cho đến bây giờ tôi mới biết Bà có một người con gái bị bệnh ung thư và qua đời năm mới ba tuổi. Mái tóc của Bà bạc đi từ ngày đó. Chồng của Bà là cựu tổng thống thứ 41 của Hoa Kỳ, con là cựu tổng thống thứ 43, một người khác là cựu thống đốc tiểu bang Florida...

Tôi không viết bài để ca ngợi Bà Barbara Bush cũng như các thành viên trong gia đình của Bà. Dịp này, tôi xin trích đăng câu chuyện có liên quan đến vị tổng thống thứ 41 của Hoa Kỳ và Bà Barbara. Bài này được viết bởi hai nhà báo Vũ Thanh Thủy và Dương Phục và được đăng trên tờ Sài Gòn-Houston tháng 1 – 2010.

Phong Châu

***

Tạp chí cuối tuần xin được kể câu chuyện về hai người lính già, một Việt một Mỹ. Cả hai đã từng một thời theo đuổi chung lý tưởng bảo vệ tự do dân chủ, tình cờ gặp nhau trong một cảnh huống đặc biệt và diễm kỳ như một cơ duyên lạ lùng. Người lính già Việt Nam Phạm Văn Tư, 74 tuổi, một sĩ quan thuộc chiến dịch Phượng Hoàng của Tổng Nha Cảnh Sát Quốc Gia Việt Nam Cộng Hòa cho tới những ngày cuối tháng tư 1975, sau đó ở tù 10 năm trong các trại tập trung cải tạo của cộng sản, và định cư tại Hoa Kỳ theo chương trình H.O năm 1992.

Người lính già Hoa Kỳ, 85 tuổi, Goerge H.W Bush, một cựu trung úy phi công hải quân Hoa Kỳ trong thời thế chiến thứ hai, gia nhập quân đội khi mới 18 tuổi và trở thành người phi công hải quân trẻ tuổi nhất trong lịch sử nước Mỹ, sau trở thành tổng thống thứ 41 của Hoa Kỳ từ năm 1989 tới 1993.

Ông Tư làm việc tại chiến dịch Phượng Hoàng, được huấn luyện bởi Cục Trung Ương Tình Báo VNCH và tài trợ bởi cơ quan Tình Báo Trung Ương CIA của Hoa Kỳ, nơi mà sau năm 1975, ông George Bush được tổng thống Gerald Ford bổ nhiệm làm giám đốc để củng cố uy tín và hồi phục lại hiệu năng cao độ của cơ quan tình báo nòng cốt của nước Mỹ. Khi đó Miền Nam Việt Nam đã mất vào tay cộng sản bắc việt và toàn bộ nhân viên

chiến dịch Phụng Hoàng kẹt lại Việt Nam đều bị nhà cầm quyền cộng sản trù dập và thời gian tù tội lâu hơn mọi quân nhân ngành khác. Lý do vì chiến dịch Phụng Hoàng được thành lập chỉ nhằm mục đích ruồng bắt và tiêu diệt hệ thống hạ tầng cơ sở của mặt trận giải phóng miền Nam chuyên đưa quân du kích cộng sản trà trộn vào các tầng lớp xã hội miền Nam Việt Nam. Trong thời gian từ 1967 tới 1972 chiến dịch Phụng Hoàng đã làm tê liệt hơn 81,000 quân cộng sản hoạt động trong miền Nam Việt Nam và ngăn chặn được những vụ tấn công tương tự như cuộc tấn công Tết Mậu Thân của quân cộng sản.

Ở hai đất nước khác nhau, nhưng phục vụ chung một lý tưởng chống cộng sản, tuy thời điểm phục vụ khác biệt nên không có cơ duyên gặp nhau, nhưng là một sĩ quan chung thủy với đất nước và đồng đội, ông Tư vẫn mang lòng mến phục ông Bush và Đảng Cộng Hòa một cách đặc biệt.. Khi được đến Hoa Kỳ theo chương trình H.O, tình cảm yêu mến ông Bush trong lòng ông Tư còn nặng thêm ơn nghĩa. Ông Tư cho rằng chính nhờ sự vận động mạnh mẽ của ông Bush, là người phi công trong thế chiến thứ hai xả thân đi cứu đồng đội lâm nạn và chủ trương không bỏ rơi chiến hữu, mà ông Tư cùng hàng trăm ngàn cựu quân, cán, chính VNCH tới được Hoa Kỳ dưới dạng H.O.

Trong tháng cuối cùng năm 2009, ông Phạm Văn Tư phải vào bệnh viện sau biến chứng ung thư thyroid mắc phải từ 8 năm qua. Trong những ngày chót của năm, ông Tư nằm tại nhà thương M.D Anderson, lúc mê lúc tỉnh. Dù sự sống của ông thoi thóp dựa vào ống dưỡng sinh nhưng bản năng chiến sĩ trong con người ông Tư vẫn kiên trì chiến đấu với con bệnh, tới độ sau khi y học bó tay, ống dưỡng sinh không còn hiệu quả, ông Tư vẫn không chịu đầu hàng số phận.

Đúng ngày Tết Dương Lịch 1-1-2010, ông Tư chợt tỉnh lại. Dù không nói được nhưng mắt ông nhận biết con cháu và môi luôn mỉm cười theo những câu chuyện của gia đình. Chỉ được một ngày đầu năm, đêm đó ông chìm vào cơn mê man và bác sĩ báo cho gia đình biết ông khó có hy vọng tỉnh lại. Vợ con ông và gia quyến tụ tập quanh giường bệnh chờ giây phút cuối cùng xảy tới.

Ngày hôm sau lúc 2 giờ trưa thứ bảy 2 tháng 1, cả bệnh viện M.D Anderson nhốn nháo tỏa ra hành lang khi nhìn thấy cựu tổng thống Bush và đệ nhất phu nhân Hoa Kỳ Barbara Bush xuất hiện tại bệnh viện. Ông Bush 85 tuổi, tướng đi dáng đứng còn vững chãi nhưng đã phải chống gậy để việc đi lại được an toàn. Hai ông bà Bush đến bệnh viện thăm người thân nằm gần phòng của ông Tư. Cùng với ông bà có 4 nhân viên mật vụ đi cùng để bảo vệ.

Gia đình ông Phạm Văn Tư theo sự ồn ào bước ra hành lang. Nhìn thấy tổng thống Bush, người mà ông Tư luôn nhắc nhở gia đình phải biết ơn vì đã góp phần cứu mạng dân

H.O, con cháu ông Tư muốn xin chụp một tấm hình với ông bà để làm kỷ niệm. Quỳnh Thi (*), con dâu út của ông Tư tiến đến ngỏ ý này với nhân viên mật vụ. Họ nói ông bà Bush rất bận, sẽ phải đi ngay, không thể chụp hình được. Khi Quỳnh Thi năn nỉ, nhân viên mật vụ nói hãy hỏi ông Bush. Trong khi chờ hỏi, nhân viên mật vụ bắt gia đình ông Tư đưa họ kiểm soát máy chụp hình. Không ai mang máy, chỉ có chiếc điện thoại cầm tay dùng thay máy ảnh. Mật vụ bảo gia đình ông Tư đứng sắp hàng sẵn ngay hành lang, để nếu tổng thống cho phép, sẽ chỉ ngừng lại 1 phút để kịp bấm một tấm hình.

Nhưng mục đích thực sự của gia đình ông Tư là không phải xin được chụp hình với cựu tổng thống Bush. Khi được phép hỏi ông Bush, Quỳnh Thi nói cha cô là một chiến binh Việt Nam Cộng Hòa và đã từng bị ở tù cộng sản 10 năm, rất mến mộ ông Bush và cảm ơn ông đã giúp đưa ông Tư và các đồng đội đến Hoa Kỳ. Cô xin ông một món quà đặc biệt cho người chiến binh đang hấp hối: đến thăm cha cô và chào ông một tiếng như một lời chúc lành cho ông Tư và gia đình.

Tổng thống Bush ngần ngại. Nhưng khi nghe Quỳnh Thi nói cha cô là một chiến sĩ không ngừng chiến đấu, trước đây thì chiến đấu bảo vệ tổ quốc, bây giờ vẫn tiếp tục chiến đấu chống cơn bệnh ung thư suốt 8 năm qua. Ông Bush chấp thuận. Tuy nhiên, ông nói chỉ có thể đến đứng tại cửa phòng và just say hello thôi.

Ông Bush đứng lại tại cửa nhìn vào phòng. Chợt ông làm mọi người ngạc nhiên khi bỗng chống gậy đi thẳng đến giường ông Tư. Y tá đưa chiếc áo khoác và khẩu trang cho ông Bush, nhưng ông khoác tay từ chối. Ông Bush đi vào phía trái ông Tư và đứng nhìn. Ông Tư khi đó đang nằm quay mặt về phía bên phải nên ông Bush không nhìn được mặt. Ông chống gậy đi vòng trở lại cuối giường rồi vòng qua bên phải. Vừa đi ông vừa đưa tay sờ bàn chân ông Tư, vuốt cánh tay và ngực ông Tư.

Trí, con trai út của ông Tư đứng cạnh đầu giường, lay cha miệng gọi... “Ba ơi! Ba ơi! có tổng thống Bush tới thăm Ba nè. Tổng thống Bush mà Ba nhắc hoài đó. Tổng thống tới thăm Ba đây.” Tổng thống Bush giang hai tay nhẹ nhàng đẩy Trí sang một bên để giành chỗ cạnh ông Tư. Ông nhìn ông Tư một cách trìu mến, rồi đưa bàn tay vuốt lên trán và má ông Tư, miệng dịu dàng chào “Hello Fighter! (Chào người chiến sĩ!)”

Một điều không ai ngờ, đang từ cơn hôn mê, ông Tư bỗng mở mắt nhìn ông Bush, rồi mở lớn hơn, đầy vẻ vui mừng và cảm động. Rồi ông nhoẻn miệng cười. Gia đình ông Tư cuống quýt trước sự nhiệm màu, vui mừng và rối rít gọi Ba. Tổng thống Bush ra hiệu cho gia đình yên lặng. Ông tiếp tục vuốt trán ông Tư trong nhiều phút đồng hồ. Sau đó ông chào ông Tư rồi đi ra. Tới cửa ông dừng lại bên bà Bush, cả hai ông bà tiếp tục chuyện trò hỏi thăm gia đình.

Cũng ân cần như chồng, bà Bush dịu dàng hỏi ông Tư bị tù năm nào. Khi biết từ năm 1975 tới năm 1985, bà nói thời gian 1975 ông Bush đang là đặc sứ Hoa Kỳ tại Trung Quốc và rất lo lắng cho số phận của Miền Nam Việt Nam và quân đồng minh Việt Nam Cộng Hòa. Bà kể ông Bush nóng lòng nói nước Mỹ làm sao cứu cho được các chiến hữu đồng minh của mình. Sau đó hai ông bà bắt tay từng người trong gia đình ông Tư, chúc gia đình mùa lễ hạnh phúc rồi ra về.

Từ giây phút đó ông Tư tỉnh táo hẳn lại, ánh mắt sáng rỡ nhìn gia đình đầy vẻ cảm động và hài lòng. Ông gật đầu khi các con hỏi “Ba có vui không? Có biết đó là tổng thống Bush không? Có thấy đó là cơ duyên hãn hữu của gia đình hay không?”

Đêm đó sau khi người em gái ông Tư từ California qua tới Houston lúc nửa đêm, ông vẫn tỉnh táo và siết mạnh tay người thân. Đến khoảng gần sáng ông dần thiếp đi và hôn mê luôn, không còn tỉnh lại cho đến khi thở hắt ra ba hơi nhẹ nhàng và êm đềm ra đi vào lúc 4 giờ sáng ngày thứ hai, 4 tháng 1.

***

Câu hát “Người lính già không bao giờ chết - họ chỉ tan biến đi” (Old soldier never die, they just fade away...) nổi tiếng của người lính Mỹ hay được nhắc lại mỗi lần các quân nhân tưởng niệm một chiến hữu đã nằm xuống hay tiễn một người lính về hưu, như thống tướng Douglas Mac Arthur của nước Mỹ đã nói lời này để giã biệt Quốc Hội Mỹ khi ông về hưu. Câu hát này hôm nay như được vang lên dạt dào trong bối cảnh gặp gỡ diệu kỳ giữa hai người lính già cùng theo đuổi lý tưởng đấu tranh chống chủ nghĩa cộng sản.

Tấm lòng “người lính” của cựu tổng thống Hoa Kỳ George H.W Bush – tấm lòng yêu thương đồng đội và không bỏ quên chiến hữu- đã không hề phai nhạt, dù ông già từ vũ khí đã hơn nửa thế kỷ qua. Tấm lòng “người lính” tình báo Phạm Văn Tư – với tâm hồn chung thủy và quảng đại – vẫn nặng lòng biết ơn người bạn đồng minh, tin rằng dù phải bỏ nhau nửa đường vì áp lực chính trị nhưng bạn vẫn mang cánh bên lòng nổi ngậm ngùi cho các chiến hữu đồng minh đã từng chiến đấu bên mình.

Ông Bush cha – vị tổng thống Hoa Kỳ thứ 41 được lịch sử nêu danh về nỗ lực đem những giá trị đạo đức truyền thống của nước Mỹ vào tòa Bạch Ốc – đã quyết tâm áp dụng những giá trị này để làm nước Mỹ thành một quốc gia tử tế và ân cần hơn. Vị tổng thống này, trong bài diễn văn nhận chức năm 1989 đã hứa hẹn dùng sức mạnh của nước Mỹ thành quyền năng làm cho thế giới trở nên tốt đẹp hơn.

Ông đã chung thủy với lời hứa của mình khi, trong một ngày đầu năm tình cờ, ông dùng chân cảm động trước lời yêu cầu của một người Việt Nam xin chúc lành cho người cha

đang hấp hối như món quà tử biệt để người cựu chiến binh an lòng ra đi. Từ cái mê mông này, ông Bush tiến xa hơn một bước, tìm lại được sự tha thiết của tình đồng đội cùng chiến tuyến, dù khác biệt chủng tộc, ngôn ngữ và địa vị, để ngưng lại thân mật bên người lính già Việt Nam, ân cần cầm tay, xoa trán và dịu dàng lời chào chiến hữu.

Có lẽ là hình ảnh ân cần tử tế của cựu tổng thống Bush là món quà tiễn biệt đẹp nhất của cuộc đời trần thế đưa ông Phạm Văn Tư vào cõi vĩnh phúc. Bao năm chiến đấu nhọc nhằn, bao năm tù đầy khổ ải, bao năm lao động mỗi mệt dường như không còn để lại vết tích buồn thảm nào nơi lòng ông Phạm Văn Tư trong giây phút cuối đời, dù nước mắt ông có tràn ra nơi khóe mắt. Vì cùng với giọt nước mắt xúc động là nụ cười vui thỏa khi ông nhìn thấy khuôn mặt dịu dàng bình an của cựu tổng thống nước Mỹ, người lính già George H.W Bush đã ghé mặt chào tiễn người đồng minh cũ của mình trong buổi chiều Tết Dương Lịch 2010.

Quả thật, “tình người lính già không bao giờ chết được...”. Cho dù họ là cựu quân nhân Việt Nam Cộng Hòa tỵ nạn cộng sản Phạm Văn Tư đang đối diện cái chết, hay là vị tư lệnh tối cao của toàn nước Mỹ như cựu tổng thống George H.W Bush!

Vũ Thanh Thủy & Dương Phục

(*) Quỳnh Thi là ái nữ của PC

Quỳnh Thi gặp cựu TT George H. Bush ngoài hành lang bệnh viện

Ông bà Bush chuyện trò với con và vợ của ông Phạm Văn Tư

Cựu TT Bush sờ trán và thăm hỏi ông Phạm Văn Tư

Ông Phạm Văn Tư mở mắt nhìn vị tổng thống thứ 41 của Hoa Kỳ

Góp thêm: Bà Barbara Bush mất ngày 17 tháng tư – 2018. Ba hôm nay tại thành phố Houston, người ta sắp hàng để vào viếng thăm lần cuối vị cựu đệ nhất phu nhân của Hoa Kỳ tại nhà thờ St. Martin' Episcopal Church. Tại tòa thị chánh cũng có buổi lễ tưởng niệm trọng thể để vinh danh và ca ngợi những đức tính cao đẹp tuyệt vời của vị đệ nhất phu nhân. Ngày thứ sáu, 20 tháng tư, số người đến viếng càng đông từ trưa cho đến 12 giờ khuya. Sáng hôm sau, thứ bảy, đám tang sẽ được cử hành tại thành phố College Station – nơi có thư viện và trường học được mang tên vị tổng thống thứ 41 của Hoa Kỳ. Chỉ có 1,500 người được mời dự tang lễ.

Vài mẫu chuyện nghe và đọc được trong ba ngày qua nói về Bà Barbara Bush.

- 1. Bà Barbara Bush là đệ nhất phu nhân thời vào tổng thống thứ 41 của Hoa Kỳ, đồng thời cũng là mẹ của vị tổng thống thứ 43 của Hoa Kỳ. Trường hợp này giống Bà John Adams là đệ nhất phu nhân thời tổng thống John Adams, vị tổng thống thứ nhì của Hoa Kỳ và cũng là mẹ của vị tổng thống thứ 6 của Hoa Kỳ là John Quincy Adams.*
- 2. Bà là người rất khiêm tốn và gian dị trong cách ăn mặc, trang sức. Bà không bao giờ mặc những trang phục đắt tiền như các vị đệ nhất phu nhân khác. Bà thường chỉ đeo các chuỗi hạt trai màu trắng quanh cổ. Có người hỏi tại sao thì Bà trả lời là một phần để che bớt các đường nhăn trên cổ của Bà.*
- 3. Hai ông bà cựu tổng thống và đệ nhất phu nhân sống tại thành phố Houston, trong khu Memorial mà người ta nói là khu của những người giàu có sang trọng. Khu vực này luôn có cảnh sát riêng để giữ gìn sự an toàn cho cư dân trong vùng. Nhà cửa ở đây dĩ nhiên là đắt cỡ từ 3 - 4 triệu trở lên. So sánh thế này cho dễ: bạn nào ở Cali có căn nhà khoảng 6 - 7 trăm ngàn, thì nhà đó ở Houston chỉ khoảng hai trăm ngàn là cùng. Nghe kể rằng nếu trong khu vực này có nhà để bán, người "da trắng" vào hỏi thì họ tiếp, nhưng khách muốn mua là người "da màu" đến hỏi thì được trả lời nhà đang đang ngả giá (pending). Da màu đi chỗ khác mà mua.*
- 4. Hai ông bà George Bush thường hay đi ăn ở một tiệm Pizza nổi tiếng trên đường Westheimer, góc Fondren. Riêng tại thành phố Ryan, gần College Station, ông bà thường ăn ở tiệm có người chủ tên là Christopher, lúc nào cũng ngồi ở một chiếc bàn ở góc gần cửa ra vào. Theo lời chủ quán thì ngồi ở đây hai ông bà có thể nhìn thấy tất cả mọi người trong nhà hàng (riêng tôi: đây là cách sắp xếp để hai ông bà ngồi cho an toàn của những người mật vụ). Hai ông bà lúc này*

cũng thân thiện với mọi người và đặc biệt nhất là, sau khi ăn xong, ông bà đều vào sau nhà bếp để cảm ơn những người nấu nướng các món ăn.

5. Sau khi Bà Barbara mất, trên các xa lộ toàn nước Mỹ người ta đã dựng lên 470 tấm Billboards để tưởng nhớ vị đệ nhất phu nhân, trên đó nổi bật là chuỗi hạt trai mà Bà vẫn đeo trên cổ mọi lúc mọi nơi.

